

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Indulgentijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

passimq; in Vrbe expressum apparet, tamquam & præclarum populi Christiani trophæum, & clarissimum Diuinæ misericordiæ monumentum, & sempiternum denique testimonium, quo palam fieret, fideles eum inimicis Crucis Christi, Iudeis, Ethnicis, & Hereticis nihil habere commune; sed contra eos omnes liberè profiteri, quem colunt, Dominum Iesum, & hunc Crucifixum. Hoc igitur maiorum religioso exemplo, atque instituto, cuius etiam vestigia in hac Prouincia aliquot locis perspicui licet, excitatus Episcopus, illud curet, vt hoc Sacrosanctæ Crucis insigne, vel ligno, vel lapide, vel, vbi commodè per facultates fieri potest, marmore expressum, in Vrbe, & Diocesi sua, vbi triuia frequentiora sunt, publicè proponatur, atque erigatur: quò crebrius, perspecta ea Sacræ Crucis arbore, fideles sese erigant, tū ad summi mysterij, in ea peracti, gratam memoriam, tum ad ueram illam gloriam, ad quam Christo duce, populus fidelis, qui populus est acquisitionis, contendere debet.

2 Pile quædam struictiles, in vijs publicis constructæ, cum sancta aliqua imagine, vel cruce, edito loco pietæ, aliove modo expressa, à superiori parte tectæ conferuentur, ne corruant.

4. de Oratorijs i via sitis.

Cureturque item, vt aliæ eiusmodi pile ad hominum pietatem excitandam certis congruis locis ædificentur.

3 Quod præterea aliàs sancitum est, id pro Sacrosanctæ Crucis cultu, & veneratione seruari Episcopus iubeat, vt ne ea humi exprimat, neve sordidis, & aliqua labe inquinatis locis.

Tertiū, ibid.

Quod de Sacrosanctæ Crucis effigie, in Concilio Prouinciali tertio, per nos sancitum est; in idem interdictum sit, sacras alias scilicet imagines, ac Sanctorum, sanctarumve historias, sacrorumve mysteriorum figuras, & significationes, in vllò quouis humi strato, pauimento, aut loco sordido, etiam extrà Ecclesiam insculpi, pingi, eisingi.

4. de sacris reliq.

4 Cruces, & Sanctorum imagines, solenniter, stasque precibus, ex Ecclesiæ ritu, benedicantur.

Ibidem.

De Indulgentijs.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Abusus, quauis causa, in Indulgentias introducti, à Metropolitano ad summum Pontificem deferendi.*
- 2 *Concionatores Indulgentias populo non publicent, sine Episcopi concessu. & Principes, & Magistratus, curantès obseruari decreta Concilij Lateranen. contra blasphemos, quam indulgentiam acquirant.*

De

- De Blasphemia, numero 7.
- Quam item accusatores, & iudices contra eosdem procedentes, Ibidem.
- Sodalitati nominis Dei ad blasphemiam tollendam, quæ indulgentiæ largitæ. De Constitut. 7.
- Indulgentia per associantes Sanctiss. Sacramentum cum ad aegros deferatur acquisita, denuncianda. De sancta Eucharistia ad aegros defer. 24.
- Indulgentia quoque sodalitatibus Corp. P. à Paulo III. concessa, sepè promulganda. Ibid. 25. & 26.
- Indulgentia altera à Gregorio XIII. eisdem sodalitatibus largita, sepè publicanda. Ibid. 27.
- 3 De Indulgentiis doctrina instituenda, & à quibus, num. seq.
- 4 Instructiones editæ de Indulgentiis.
- 5 Indulgentiæ omnibus Ecclesiis concessæ, colligendæ, & in certum librum describendæ.
- 6 In quem deinceps aliæ concedendæ, referantur.
- 7 Indulgentiarum Codex, vel Tabella, ubi tetinendi.
- Indulgentiarum omnium exemplar in Archiuio asseruandum. Ibid.
- 8 Indulgentias, quibus publicare non liceat.
- 9 Quæ Indulgentiæ quotannis stato tempore publicandæ.
- 10 Indulgentiæ causa, collecta elemosyna, quibus attribuendæ.
- 11 Indulgentiarum litteræ propè elemosynarum capsam non statuendæ.
- 12 Concionatores, & Parochi, quæ ratione hortentur fideles ad elemosynam tribuendam tempore acquisitionis Indulgentiæ. Propè Indulgentiæ locum capsam elemosynæ non collocandæ. Ibidem.
- 13 Conuenientibus ad orationem quadraginta horarum, quæ Indulgentiæ concessæ.
- 14 Orantibus item sine intermissione, quæ tribute.
- 15 Et in eleuatione Corporis Domini.
- 16 Conuenientes ad Concionem, Missam Conuentualem, ad Vesperas, Completorium, ad orationemq; & processionem sub vexillo.
- 17 Item ad Missam Congregationum forancarum, quam indulgentiam acquirant.
- 18 Orantibus certa hora pro defunctis, quæ Indulgentiæ concessæ.
- 19 Aegrotos visitantibus, quæ traditæ Indulgentiæ.

X præcepto sacri Concilij Tridentini collegimus, & cognouimus abutis omnes, qui in Indulgentias ex superstitione, ignorantia, irreuerentia, aut quavis causa in Prouincia Mediolanensi irreperunt; vt Metropolitanus de ijs, ex sententia Synodi ad Summum Romanum Pontificem referat, cuius auctoritate, & prudentia

Primum de penis, & alijs decr. in gñe Sels. 21. ca. 9. de Refor. & sels. 25. decr. De Indulgentijs, &c.

constitutis ijs, quæ huic Prouinciæ nostræ expedire videbuntur, fideles salutarem indulgentiarum fructum piè, & sanctè percipiant.

1 Indulgentias populo ne publicent Concionatores, nisi de consensu Episcopi.

1. De prædicatione uerb. Dei.

2 De sanctis indulgentijs tractatio, prout vsu venerit, accuratè in sermonibus item habeatur; vt & earum cœlestem vim, & pietatis officia ad illas consequendas necessaria, populus intelligat: seque propterea omni intima mentis, animiq; religione, & Christianæ charitatis actionibus atque operibus, ad vberissimas, salutareque earum utilitates assequendas diligenter parat.

4. de Indulgentijs, §. 1.

3 Id autem omne officium per parochos, & alios, quorum interest, præstari Episcopus iubeat, ijs præsertim instructionibus, quæ eo de genere, nostra in Concilio Prouinciali auctoritate confectæ, ad communem Prouinciæ huius usum in lucem emittentur.

Ibid. cū seqq.

4 Quæcumque indulgentiarum, quæ olim, uel nuper cuius etiam Regularium, aut aliter exemptorum ecclesiæ perpetuò concessæ sunt, tabulæ, scripta, monimētave alia omnia eiusdem generis extant, ea ubi illa sunt, siue in Vrbe, siue in Diœcesi, Episcopus studiosè conquirenda curet: tum illa conquisita, inde que lumninim exscripta, in librum certum, eo nomine confectum, qui in Archiuo Episcopali asseruetur, diligenter, rectèque referri iubeat.

5 Quæ præterea in Diœcesi Urbis, Diœcesisque suæ ecclesijs in posterum perpetuo, uel ad certum tempus concedentur, ubi primum ad se, aut ad Vicarium Episcopalem, qui illas recognoscat, delatæ sunt, eodem, aliove libro notentur, ordineq; deinceps describantur.

6 Singulæ autem ecclesiæ quibus uel concessæ sunt, uel cōcedentur, proprium eiusdem generis Codicem, in quo illæ exscribantur, accuratè confectum, aut tabellâ eiusdem generis in Sacristia habeant; illarum exemplari in Archiuo, uel in Sacristia asseruato.

7 Ne cuius Reçtori Ecclesiæ, etiam exemptæ, quouis modo, neque ulli ordini Regularium, neque cuiquam Scholæ, Confratrię, etiam Rosarij, & Crucelignatorum, locive pij Collegio, prætextu, causave, uel priuilegiorum, etiam antiquorum, uel indulgentiarum, quas sibi quouis modo concessas, etiam instar ecclesiarum, locorumque piorū, Confratria-

5. de Indulgentijs, §. eod.

Sess. 21. ca. 9.
de Refor.

Ibidem.
De Indulgentiis

Conc. Tridē.
Sess. 21. ca. 9.
de Refor.

6. de Indulgentiis &c.
De Constit. num. 30.

6. ibidem.
De Constit. num. 42.

6. ibidem.
De Constit. num. 47.

6. que ad procelis. pt. §. eo.

fratritiue Urbis Romę hęc liceat illas ipsas i suis ecclesijs promulgare.
9 Sed, vt decreto Tridentino cauetur, per Episcopum adhibitis duobus de capitulo, illę quotannis stato tempore publicentur, atque euulgentur.

10 Eleemofynę item, atque charitatis subsidia, quęcumque eo nomine, occasioneve a fidelibus offerentur, per eos ipsos colligantur; & Ecclesię, locove; cuius causa indulgentia concessa est, omninō attribuantur; idque gratis, ac nulla prorsus mercede.

11 Ne indulgentiarum litterę, inscriptionesve, earum nomine exarte, eo loco, ubi capsula ad eleemofynam colligendam apparatus est, etiam extrā ecclesiam, proponantur, affiganturve, sed, vel in altari maiori, uel in alio, ubi indulgentię causa statio, oratiove constituta est.

12 Ac proinde statis ijs diebus, quibus Episcopus indulgentiam promulgandam decreuerit, cum fideles ad eleemofynam Ecclesię, locove pio tribuendam, vbi illius indulgentię celebritas agitur, parochus, concionatorve excitabit, doceat simul diligenter, eius consequēdę causa non esse necessario prestitutam eleemofynę largitionem; vt celestem eum Ecclesię thesaurum, spiritaliaque munera exponi omnes intelligant non ad questum, sed ad peccatorum satisfactionem, & ad pietatis exercitationem.

Si verō aliquando, Episcopi concessu capsula, in quam eleemofynę fidelium conijciatur, palam ponitur; intus in ecclesia, loco longē ab altari, ubi Indulgentię statio agitur, decorē collocetur; de eleemofynę verō seruetur ratio suprā prescripta.

13 Quō ubiores ex orationis instituto fructus existunt, eo sepius ad illius exercitationem fideles cohortandi sunt. Officiū igitur Parochi sit, quō magis illos proposito spiritali dono alliciat, crebrō, cum occasio tulerit, indulgentiam euulgare, iis concessam, qui orationi quadraginta horarum ordinarię, aut extraordinarię, Episcopi iussu exposuē, uaauerint. Hoc officium, vt is prestat indulgentię litteras unā cum hoc Concilio in fine edi volumus.

14 Idem prestat de indulgentia ijs data, qui in oratione, quę dicitur sine intermissione, versabuntur. Idque ex litteris Pontificiis, infra huius Concilij vltima parte eo nomine editis.

15 Idipsum preterea sepenumero agat de indulgentia fidelibus data, qui uti fuerint in eleuatione Corporis Domini orauerint. Cuius etiam Indulgentię, litterarum monumenta, infra eo nomine impressa sunt.

16 Supplicationibus publicis obeundis, fideles suę quique Ecclesię parochialis uexillo prelato, vt frequentes ordine procedant, eos parochus sepenumero, prout occasio tulerit, accuratē moneat, valdeq; accendat.

cedat, dono, munere que indulgentiæ, quam Summus Pontifex Gregorius XIII. pro sua paternâ charitate Prouinciæ Mediolanensi concessit: cuius Indulgentiæ Pontificias litteras in fine huius Concilij sexti impressas, ob eam causam frequentet parochialibus suis euulget.

De Constit. num. 44.

Quò frequentiores item in concione facta, in Missa maiori, Vespertis, & Completorio, presentes ad sint, iisdem Indulgentiæ litteris illos crebrò cohortetur, & moneat.

17 Indulgentiæ, cuius etiam litteræ in vltima parte huius Concilij edite sunt, Congregationis nomine concessæ, singulis mensibus à Sacerdotibus foraneis, ex Decreto Prouinciali in singulos menses euulgentur, quo die missa illius Congregationis celebratur.

6. q. ad Synodum, &c. §. eo. De Constit. num. 45.

18 Parochi præterea, quò magis, atque magis huius pietatis studium, exardescat, (vt scilicet oretur pro defunctis,) sæpè accurata cohortatione ad illius studium, vsum que perpetuum, parochiales suos inflammare studeant: & quò magis eosdem alliciant, indulgentiam proponant ijs concessam, qui sono campanæ moniti, atque excitati ad orationem, pro mortuis piè recitauerint Psalmum, De profundis; aut Orationem Dominicam, Salutationem que Angelicam ter dixerint: cuius Indulgentiæ Pontificias litteras, ut parochi aliquando de scripto euulgent, in fine huius Concilij loco suo impressas extare volumus.

6. quæ ad funera, &c. §. e.

19 Sanctissimus Pontifex Gregorius XIII. vt salutarem aliquam egritis medicinam afferret, certis Apostolicis suis litteris, Episcopis huius Prouinciæ auctoritatem dedit, Indulgentiæ egris concedendæ, quos uel ipsi, uel eorum nomine alij visitauerint. Quæ litteræ, ut omnibus notæ sint, proinde que egriti salutare medicamentum contriti, & confelsi capiant ex visitatione Episcopali, illæ à paracho, prout usu tenerit, studiosè, accuratèq; euulgentur.

de Constit. num. 46. 6. de visit. infir.

de Constit. num. 48.

De actionibus, & repræsentationibus sacris.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Actiones, & repræsentationes Passionis Domini non agendæ.*
- 2 *Passio Saluatoris, vt exponenda.*
- 3 *Repræsentationes martyrum itidem prohibita.*

QUONIAM piè introducta consuetudo representandi populo venerandam Christi Domini Passionem, & gloriosa martyrum certamina, aliorūq; Sanctorū res gestas, hominum peruersitate eò deducta est, ut multis offensionem, multis etiam risui, & despectui sit; ideo statuimus.

Vt